

Nr 151

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.; given Stockholms slott den 14 april 1961.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt
- 3) förordning om skattefrihet för bidrag från norrlandsfonden, m. m.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås skattefrihet för Norrlandsfonden och för Malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete. Även bidrag som lämnas från fonderna föreslås skattefria.

Förslag
till
lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen
den 28 september 1928 (nr 370)

Härigenom förordnas, att 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

53 §.

1 m o m. Skyldighet att — — — av rörelse;

d) akademier samt Nobelstiftelsen, så ock allmänna undervisningsverk, sådana sammanslutningar av studerande vid rikets universitet och högskolor i vilka de studerande enligt gällande stadgar äro skyldiga att vara medlemmar, sjömanshus, svenska skeppshypotekskassan, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, aktiebolaget tipstjänst, svenska penninglotteriet aktiebolag, allmänna pensionsfonden, pensionsstiftelser, allmänna sjukkassor, understödsföreningar, som icke bedriva till livförsäkring hänförlig verksamhet, jämlikt lagen om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser bildade stiftelser för arbetslöshetsunderstöd, sjukhjälp eller hjälp vid olycksfall, sådana ömsesidiga försäkringsbolag för försäkring av egendom, å vilka lagen om försäkringsrörelse icke äger tillämpning eller vilkas verksamhetsområden falla utanför Stockholm och omfatta allenast visst län eller del av län, ävensom sådana ömsesidiga försäkringsbolag, som avses i lagen om yrkesskadeförsäkring:

för inkomst av fastighet;

e) kyrkor, andra — — — eller rörelse.

(Föreslagen lydelse)

53 §.

1 m o m. Skyldighet att — — — av rörelse;

d) akademier samt Nobelstiftelsen, så ock allmänna undervisningsverk, sådana sammanslutningar av studerande vid rikets universitet och högskolor i vilka de studerande enligt gällande stadgar äro skyldiga att vara medlemmar, sjömanshus, svenska skeppshypotekskassan, *norrlandsfonden*, *malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete*, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, aktiebolaget tipstjänst, svenska penninglotteriet aktiebolag, allmänna pensionsfonden, pensionsstiftelser, allmänna sjukkassor, understödsföreningar, som icke bedriva till livförsäkring hänförlig verksamhet, jämlikt lagen om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser bildade stiftelser för arbetslöshetsunderstöd, sjukhjälp eller hjälp vid olycksfall, sådana ömsesidiga försäkringsbolag för försäkring av egendom, å vilka lagen om försäkringsrörelse icke äger tillämpning eller vilkas verksamhetsområden falla utanför Stockholm och omfatta allenast visst län eller del av län, ävensom sådana ömsesidiga försäkringsbolag, som avses i lagen om yrkesskadeförsäkring:

för inkomst av fastighet;

e) kyrkor, andra — — — eller rörelse.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1962.

¹ Senaste lydelse av 53 § 1 mom. se 1959: 564.

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947
(nr 576) om statlig inkomstskatt

Härigenom förordnas, att 7 § förordningen den 26 juli 1947 om statlig inkomstskatt¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Nuvarande lydelse)

7 §.

Från skattskyldighet — — — ävensom hushållningssällskap:
för all inkomst;

e) akademier samt Nobelstiftelsen, så ock allmänna undervisningsverk, sådana sammanslutningar av studerande vid rikets universitet och högskolor i vilka de studerande enligt gällande stadgar äro skyldiga att vara medlemmar, sjömanshus, svenska skeppshypotekskassan, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, aktiebolaget tipstjänst, svenska penninglotteriet aktiebolag, allmänna pensionsfonden, pensionsstiftelser, allmänna sjukkassor, understödsföreningar, med undantag för dem, vilka enligt sina stadgar äga meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd å högst 500 kronor för medlem, jämlikt lagen om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser bildade stiftelser för arbetslöshetsunderstöd, sjukhjälp eller hjälp vid olycksfall, sådana ömsesidiga försäkringsbolag för försäkring av egendom, å vilka lagen om försäkringsrörelse icke äger tillämpning eller vilkas verksamhetsområden falla utanför Stockholm och omfatta allenast visst län eller del av län, ävensom sådana ömsesidiga försäkringsbolag, som avses i lagen om yrkesskadeförsäkring:

(Föreslagen lydelse)

7 §.

Från skattskyldighet — — — ävensom hushållningssällskap:
för all inkomst;

e) akademier samt Nobelstiftelsen, så ock allmänna undervisningsverk, sådana sammanslutningar av studerande vid rikets universitet och högskolor i vilka de studerande enligt gällande stadgar äro skyldiga att vara medlemmar, sjömanshus, svenska skeppshypotekskassan, *norrlandsfonden, malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete*, järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare, aktiebolaget tipstjänst, svenska penninglotteriet aktiebolag, allmänna pensionsfonden, pensionsstiftelser, allmänna sjukkassor, understödsföreningar, med undantag för dem, vilka enligt sina stadgar äga meddela annan kapitalförsäkring än sådan som omfattar kapitalunderstöd å högst 500 kronor för medlem, jämlikt lagen om aktiebolags pensions- och andra personalstiftelser bildade stiftelser för arbetslöshetsunderstöd, sjukhjälp eller hjälp vid olycksfall, sådana ömsesidiga försäkringsbolag för försäkring av egendom, å vilka lagen om försäkringsrörelse icke äger tillämpning eller vilkas verksamhetsområden falla utanför Stockholm och omfatta allenast visst län eller del av län, ävensom sådana ömsesidiga försäkringsbolag, som avses i lagen om yrkesskadeförsäkring:

¹ Senaste lydelse av 7 § se 1959: 565.

1† Bihang till riksdagens protokoll 1961. 1 saml. Nr 151

(Nuvarande lydelse)

för all inkomst;
 f) kyrkor, andra — — — hänförlig verksamhet.
 Aktiebolag och — — — bolagens verksamhet.
 Om aktierna — — — lös egendom.
 Riksskattenämnden må, — — — icke föras.
 Att personer, — — — samma paragraf.

(Föreslagen lydelse)

för all inkomst;
 f) kyrkor, andra — — — hänförlig verksamhet.
 Aktiebolag och — — — bolagens verksamhet.
 Om aktierna — — — lös egendom.
 Riksskattenämnden må, — — — icke föras.
 Att personer, — — — samma paragraf.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1962.

Förslag

till

förordning om skattefrihet för bidrag från norrlandsfonden, m. m.

Häri genom förordnas som följer.

1 §.

Bestämmelserna i denna förordning skola äga tillämpning på medel, som utgå från norrlandsfonden eller malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete, antingen i form av bidrag eller lån för visst ändamål eller ock på grund av garanti för täckande av förlust på viss verksamhet (förlustgaranti) och som icke utgå till fysisk person och i dennes hand utgöra intäkt av tjänst eller eljest ersättning för eget arbete.

2 §.

Medel, vilka utgå i form av bidrag för visst ändamål, skola vid tillämpning av kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt icke utgöra skattepliktig inkomst för mottagaren.

3 §.

Utgifter, vilka bestritts med medel som erhållits i form av bidrag för visst ändamål, må icke vid taxeringen avdragas såsom driftkostnad. Hava sådana medel använts för att anskaffa tillgång för stadigvarande bruk, skall vid beräkning av värdeminskningens avdrag såsom anskaffningskostnad för tillgången anses allenast så stor del av kostnaden, som icke täckts av nämnda medel.

4 §.

Medel, vilka utgå på grund av förlustgaranti och äro hänförliga till verksamhet som ingår i särskild förvärvskälla för mottagaren, skola vid tillämpning av kommunalskattelagen och förordningen om statlig inkomstskatt utgöra skattepliktig intäkt i förvärvskällan, dock icke till den del nämnda medel motsvara utgifter i verksamheten, för vilka avdrag icke medgivas såsom för driftkostnad och vilka ej heller avse anskaffning av tillgång för stadigvarande bruk.

Vad i första stycket sägs skall äga motsvarande tillämpning om lån erhållits för visst ändamål och eftergift av återbetalningskyldigheten medgives.

5 §.

Har skattskyldig, vilken åtnjutit skattepliktig intäkt som i 4 § sägs, i den med förlustgarantin avsedda verksamheten haft utgift för anskaffning av sådan byggnad eller för sådan ny-, till- eller ombyggnad å fastighet beträffande vilken avdrag för värdeminskning beräknas på sätt i punkt 7 tredje stycket anvisningarna till 29 § kommunalskattelagen angives, åger han tillgodoräkna sig, utöver avdrag enligt avskrivningsplan, ett mot beloppet av den skattepliktiga intäkten svarande värdeminskningens avdrag. Sistnämnda avdrag må dock icke överstiga beloppet av nämnda utgift, ej heller vad som i beskattningshänseende kvarstår oavskrivet av tillgången i fråga.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1962.

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 14 april
1961.*

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, HERMANSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler *vissa skattefrågor rörande norrlandsfonden och malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete, m. m.* samt anför därvid följande.

Inledning. I propositionen 1961:77 har Kungl. Maj:t föreslagit, att viss del av den staten tillfallande vinsten från Luossavaara-Kiirunavaara aktiebolag (LKAB) skall avsättas till två fonder för forsknings- och utvecklingsarbete m. m., den ena benämnd norrlandsfonden och den andra benämnd malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete. I samband med dessa fonders inrättande uppkommer vissa skatterättsliga problem, som jag nu skall anmäla.

Utredningen. Till grund för den nyss nämnda propositionen låg ett betänkande angående inrättande av en fond av malmvinstmedel till främjande av naturvetenskapligt och tekniskt forsknings- och utvecklingsarbete (SOU 1960:31). I betänkandet föreslogs, att en del av statens vinst från LKAB avsattes till stöd åt tekniskt och industriellt forsknings- och utvecklingsarbete. Stödet skulle avse såväl grundforskning som målforskning och dylikt.

Beträffande grundforskning avsågs stödet få formen av bidrag utan återbetalningsskyldighet. Bidragen borde enligt utredningen avse ett bestämt och avgränsat forskningsprogram.

Stödformerna i fråga om de praktiskt orienterade insatserna för det industriella utvecklingsarbetet, främst målforskningsarbetet, borde enligt utredningen som regel förenas med viss villkorlig återbetalningsskyldighet. Sålunda föreslogs dels lån med villkorlig återbetalningsskyldighet och dels villkorlig garanti för täckande av viss del av kostnaderna. För lånen skulle återbetalningsskyldighet icke inträda, om projektet gav negativt resultat. Blev detta däremot vinstgivande, skulle lånet återbetalas. Återbetalningsföreskrifterna ansågs böra vara relativt stränga och inkludera krav på full räntebetalning för den tid kapitalinsatsen stått ute. Under vissa omständigheter borde dock, fortsatte utredningen, stöd för tekniskt och industriellt utvecklingsarbete kunna lämnas i form av anslag utan återbetalnings- och förräntningsskyldighet. Detta skulle gälla om resultatet av ett projekt icke kunde väntas

leda till direkt ekonomisk vinning för något visst företag ntan kom flera företag eller en hel industribransch tillgodo. — Vid stödformen villkorlig garanti för täckande av viss del av kostnaderna avsågs fonden skola täcka förlust på ett visst projekt upp till ett bestämt belopp. Denna stödform skulle kunna tillämpas, då ett företag självt har resurser att genomföra ett projekt men av riskfördelningsskäl inte är berett att ensamt satsa på det.

Utredningen utgick från att stödverksamheten skulle bedrivas av en särskilt för ändamålet bildad fond. Till fonden skulle avsättas vissa belopp ur de vinstmedel från LKAB, som årligen tillföres staten som utdelning i dess egenskap av aktieägare i bolaget. Utöver dessa belopp beräknades till fonden inflyta medel såsom återbetalning på lån som utlämnats av fonden och avkastning på fondkapitalet. Storleken av denna avkastning var beroende bl. a. av hur ofta projekten blev vinstgivande. Med hänsyn till att fondens ledning inte borde belastas med kapitalförvaltning i snävare mening förordade utredningsmännen att fondmedlen skulle innestå i riksbanken och där gottgöras ränta efter en räntesats å en halv procent över affärsbankernas högst förräntade inlåningsräkning.

I betänkandet berördes även vissa skattefrågor avseende fonden samt bidrag och lån därifrån.

Utredningen utgick från att enligt gällande stadganden i 53 § 1 mom. e) kommunalskattelagen och 7 § första stycket f) förordningen om statlig inkomstskatt fonden automatiskt skulle bli fritagen från kommunal och statlig beskattning såsom varande en stiftelse, vilken hade till huvudsakligt ändamål att främja vetenskaplig forskning. Därest denna tolkning av beskattningsbestämmelserna skulle ifrågasättas av skattemyndigheterna, ville utredningen dock förorda, att bestämmelser om full och oinskränkt skattefrihet för fonden meddelades i särskild ordning.

Det framhölls vidare, att den formella uppläggningsen av ett engagemang från fondens sida kunde komma att påverkas av hänsyn till skatteförhållandena. Utredningen betraktade det som skäligt att ett företag, med vilken fonden samverkade för genomförande av ett visst forsknings- eller utvecklingsprojekt, inte belastades med skatteutgifter för en fondens finansieringsprestation för projektet, innan en egentlig beskattningsbar rörelsevinst för företaget uppkommit.

I de fall en finansieringsprestation från fondens sida lämnades i form av ett lån, eventuellt med blott villkorlig återbetalningsskyldighet, borde, ansåg utredningen, någon omedelbar skattepåföljd för det mottagande företaget icke behöva uppkomma. Om på grund av det slutliga utfallet av det bearbetade projekt, för vilket finansieringen lämnats, lånet sedermera avskrevs från fondens sida, kom visserligen i princip skatteplikt att inträda för det därmed till bidrag förvandlade lånebeloppet, men eftersom i detta läge företaget borde ha möjlighet att skattemässigt tillgodogöra sig avdrag för den förlust, som företaget åsamkats genom det nämnda utfallet av projektet, uppkom ingen skattebelastning för företaget på grund av den erhållna prestationen

från fonden. Detsamma blev fallet, om det i samverkan med företaget bearbetade projektet utföll så positivt, att fonden enligt förut angivna grunder för sin verksamhet gjorde anspråk på återbetalning av lånet. Lånebeloppet framkom i detta fall aldrig som någon inkomst i företagets rörelse och kunde heller inte bli beskattat som en sådan.

Om det från början stod klart, att återbetalning av bidrag inte bör eller kan krävas, torde enligt utredningens uppfattning besvärligare problem kunna tänkas uppkomma. Huruvida i ett sådant fall skattskyldighet för bidraget förelåg blev sannolikt beroende av karaktären av det ifrågavarande projektet. Om företagets befattning med projektet inte kunde ses som ett led i företagets normala rörelse, borde bidraget inte kunna beskattas. I motsatt fall kunde däremot en beskattning av bidraget möjligen aktualiseras. En definitiv bedömning av beskattningsfrågan torde, fortsatte utredningen, endast vara möjlig från fall till fall i samband med handläggningen av konkreta ärenden. Möjligheter att undgå icke avsedda skattekonsekvenser torde i regel föreligga, och utredningen förutsatte att fondens ledning genom samråd med skattemyndigheterna kunde komma fram till sådana former för sina prestationer att en för alla parter betryggande reglering av frågan i de särskilda fallen uppnåddes.

Remissyttrandena. Vid remissbehandlingen av betänkandet berördes de med fonderna förknippade skattefrågorna i ett par yttranden.

Statskontoret framhöll, att ämbetsverket delar utredningens uppfattning att den tilltänkta fonden borde åtnjuta skattefrihet.

Länsstyrelsen i Jämtlands län uttalade, att bidrag från fonden i princip borde vara skattefria. Syftet med fondens verksamhet skulle säkerligen, förmodade länsstyrelsen, i många fall äventyras, om företagen skulle behöva ingå på skattetekniska överväganden innan beslut träffas om att begära eller motta bidrag.

Propositionen 1961: 77. I propositionen föreslogs en i vissa hänseenden ändrad organisation av den stödverksamhet som förordats av utredningen. I propositionen förordades sålunda inrättandet av två fonder, nämligen dels norrlandsfonden och dels malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete. Fondernas kapital skulle göras räntebärande och det skulle enligt förslaget ankomma på Kungl. Maj:t att meddela erforderliga föreskrifter om fondernas placering m. m.

Norrlandsfonden avsågs få till uppgift att främja näringslivets framtida utbyggnad i Norrland, framför allt i Norrbotten. Stöd till forskning och industriellt utvecklingsarbete föreslogs skola utgå i huvudsak enligt de riktlinjer utredningsmännen uppdragit. Stödet till industriell utbyggnad borde vidare få formen av medellånga eller långfristiga lån och avse finansiering av anläggningar, inventarieanskaffning o. dyl. till bestämda projekt. Lånen borde under en tid av högst tio år kunna vara räntefria och även amorteringsfria. Amortering borde, såvitt inte särskilda skäl föreligger, fullgöras inom tjuu år, räknat från dagen för lånets utbetalning.

Beträffande malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete föreslogs stödformerna bli — på sätt förordats i utredningsförslaget — bidrag, bidrag med återbetalningsskyldighet och förlustgarantier.

Departementschefen. I samband med inrättandet av norrlandsfonden och malmfonden för forsknings- och utvecklingsarbete uppkommer vissa skattefrågor. Å ena sidan aktualiseras spørsmålet om huruvida och i vilken utsträckning fonderna bör beskattas. Å andra sidan är emottagandet av bidrag från fonderna förknippat med särskilda skatteproblem.

I betänkandet har intagits den ståndpunkten, att den där föreslagna fonden borde åtnjuta full och oinskränkt skattefrihet. Under remissbehandlingen har annan uppfattning inte framkommit.

I fråga om de i propositionen nr 77 till årets riksdag föreslagna båda fonderna synes samma skäl för skattefrihet kunna åberopas som beträffande den av utredningen föreslagna fonden. Jag förordar, att uttryckliga bestämmelser om sådan skattefrihet meddelas. Fonderna synes därvid böra jämsställas med sådana institutioner som nobelstiftelsen och järnkontoret, vilka enligt 53 § 1 mom. d) kommunalskattelagen och 7 § första stycket e) förordningen om statlig inkomstskatt är helt fritagna från inkomstbeskattning utom såvitt avser kommunal inkomstskatt för inkomst av fastighet. De angivna författningsrummen bör ändras i enlighet härmed.

I fråga om beskattningen av företag som emottagit fondbidrag ansåg utredningen, att särskilda bestämmelser inte var erforderliga. De skattefrågor som uppkommer för bidragsmottagarna är emellertid av komplicerad natur, och det är angeläget att företagen icke på grund av ovisshet om de skattemässiga konsekvenserna avstår från att lämna medverkan till ifrågakommande projekt. En särskild författningsmässig reglering av hithörande frågor bör därför ske. Jag vill erinra om att särskilda bestämmelser ansetts nödvändiga i fråga om den skattemässiga behandlingen av utbetalningar av konjunkturutmättnings- och exportavgiftsmedel enligt 1947—1952 års överenskommelser mellan staten samt branschföreningar och företag inom skogsindustrien. Senast behandlades dessa frågor av 1959 års riksdag (prop. nr 9).

Beträffande bidrag som lämnas utan återbetalningsskyldighet synes skattefrihet under alla förhållanden böra medges. Därav följer emellertid, att avdrag inte bör få åtnjutas, vare sig direkt såsom driftkostnad, t. ex. för löner, drivmedel eller råmaterial, eller indirekt genom värdeminskningssavdrag, för utgifter som täckts med bidraget.

Har bidraget i stället lämnats i form av lån, uppkommer icke några särskilda skattemässiga problem, om lånet återbetalas. Efterskänkes däremot lånet, blir situationen densamma som när en förlustgaranti infrias.

När stödet lämnas i form av förlustgaranti, kommer eventuella utbetalningar från fonderna först sedan förlust konstaterats. Företaget torde vid detta tillfälle regelmässigt redan ha åtnjutit avdrag för i vart fall huvudparten av kostnaderna för projektet, i den mån kostnaderna är avdragsgilla vid inkomstlaxeringen. Berättigade invändningar synes därför knappast kunna

resas mot att det belopp som utgår på grund av sådan garanti i princip blir skattepliktigt hos mottagaren. Som förut nämnts, blir läget från skattemässiga utgångspunkter detsamma om lån efterskänkes. Även i detta fall bör skattepliktig inkomst i princip anses uppkomma.

Vissa avvikelser från denna regel synes dock befogade. Företaget kan nämligen ha haft utgifter för projektet som inte varit avdragsgilla. Å ena sidan kan det röra sig om utgifter vilka överhuvudtaget inte berättigar till avdrag, såsom grundförbättringsarbeten eller s. k. kapitalförluster. Skäligheten synes bjuda, att förlustbidraget respektive det efterskänkta lånebeloppet i första hand hänföres till dessa slag av utgifter och till sådan del göres skattefritt.

Å andra sidan kan företaget ha haft utgifter för anskaffande av byggnader, beträffande vilka avdrag medges i form av årliga värdeminskingsavdrag, i regel med viss bråkdel av anskaffningskostnaden. Hinder synes inte böra möta att företag, som inom ramen för det av fonderna understödda projektet haft utgifter av detta slag, tillåtes göra en extra avskrivning å byggnaderna med anlitande av skattepliktigt belopp.

Även kostnaden för anskaffande av maskiner och andra inventarier avdrages i regel genom årliga värdeminskingsavdrag. Företaget har emellertid möjligheter att inom ramen för gällande bestämmelser på området göra avskrivningstiden så kort att behov av regler om extra avskrivning å inventarier i nu aktuella fall inte synes föreligga.

Jag förordar att frågan om beskattning av företag som emottagit fondbidrag regleras enligt de riktlinjer som jag här uppdragit. Förslag till erforderliga författningsbestämmelser har utarbetats inom finansdepartementet. Bestämmelserna har därvid ansetts böra inrymmas i en särskild förordning, vilken självfallet icke blir tillämplig om medel, som utgått från fonderna, för mottagaren utgör inkomst av tjänst eller liknande arbetsinkomst.

Under åberopande av det anförda och under framhållande av att hinder icke synes möta för att frågan behandlas av riksdagen senare än under innevarande vårsession hemställer föredragande departementschefen, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att antaga inom finansdepartementet upprättade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 53 § 1 mom. kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 2) förordning angående ändrad lydelse av 7 § förordningen den 26 juli 1947 (nr 576) om statlig inkomstskatt; samt
- 3) förordning om skattefrihet för bidrag från norrlandsfonden, m. m.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Maj:t Konungen, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:
Bo Natt och Dag